

Göteborgs Universitet

Institutionen för kulturvetenskaper

Att samla på musik

En kvalitativ studie om musiksamlandet
som meningsskapande identitetsmarkör

Jessica Axelsson

Kandidatuppsats i Musikvetenskap

15 hp, HT 2013

Handledare: Lars Lilliestam

Innehåll

Abstrakt	3
Kapitel 1: Bakgrund	4
Inledning	4
Syfte & Frågeställning	4
Kapitel 2: Metod, material & tidigare forskning	6
Informanterna	7
Avgränsningar	8
Intervjuer	8
Tidigare forskning	9
Kapitel 3: Resultat	11
Intervjumaterial	11
Sara	11
Emma	12
Ricardo	12
Martin	14
Anton	15
Ville	15
Casper	16
Kapitel 4: Diskussion	17
Kapitel 5: Sammanfattning & slutreflektioner	23
Slutreflektioner	24
English summary	25
Referenser:	26

Abstrakt

Med denna uppsats vill jag undersöka vad som motiverar människor att samla på musik, i en tid när musik i såpass stor utsträckning finns tillgänglig för obegränsat lyssnande på internet. Min tes är alltså att det är någonting annat än tillgänglighet som driver människor att samla på musik idag. I min studie har jag tagit hjälp av sju stycken informanter som mer eller mindre aktivt samlar på musik i fysiska format. De är mellan åldrarna 23-46, fem män och två kvinnor. Informanterna har själva anmält intresse när de hört om min studie, eller blivit tillfrågade av mig eftersom jag på förhand vetat om att de samlar på musik. Den något ojämna kön och åldersfördelningen är således ett resultat av att jag enbart sållat genom detta kriterium, och diskussion kring detta tas även upp i uppsatsen.

Utöver dessa intervjuer har jag använt mig utav litteratur som behandlar ämnet musiksamlande och till viss del även samlande i bredare mening. Tanken med detta är att utreda om det finns tankar och beteenden som är gemensamt återkommande hos olika musiksamlare.

Nyckelord: Samlande, Musiksamlande, Skivor, Skivsamling

Kapitel 1: Bakgrund

– *You don't have to be a German genius to figure out that any pop combo is only as good as their record collection...*

(Rob Moore, 1993)

Inledning

2008 blev jag av med alla mina CD-skivor i en flytt. Då hade CD-skivan som format och musikbärare redan blivit daterad, och jag ansåg det meningslöst att bygga upp någon ny musiksamling. Trots att musik idag finns tillgänglig i form av olika streamingtjänster på nätet, kan jag ibland sakna det fysiska samlandet; Att leta, införskaffa skivor och organisera en samling – ägandet. Men hur vidhåller man ett samlarintresse när musik i så stor utsträckning finns tillgänglig, gratis eller för en mindre penning, på nätet? Att människor forstätter samla på musik i form av skivor måste således bero utav andra faktorer. När jag själv samlade skivor var det till stor del för att underlätta mitt eget lyssnande, jag var helt enkelt tvungen att köpa den musik som jag ville lyssna på. Idag ser världen lite annorlunda ut.

Syfte & Frågeställning

Varför samlar människor på musik?

Syftet med denna uppsats är att utreda varför människor samlar på musik, samt vilka dessa människor är. De intervjupersoner som jag har valt till min studie kan knappast representera någon bred allmänhet, utan får snarare tjäna som exempel. Genom att jämföra deras resonemang och tankar kring musik och musiksamlande finns en förhoppning att finna svar på vad samlande kan betyda och fylla för funktion i en människas liv. Min uppfattning har varit att någonting förutom musiken driver en musiksamlare. Sett till mig själv räckte inte detta något för att motivera ett samlande efter skivans glansperiod. Jag samlade helt enkelt på musik för att göra musik tillgänglig

för mig själv. Andra anledningar att samla på musik kan vara exempelvis ett utpräglat samlarbeteende (man samlar på ”allt”), ett specialintresse (man vill ha allting som släppts av en viss musiker, från ett visst bolag, en särskild tidsepok, genre etc.) eller sociala anledningar, exempelvis att man delar samlarintresset med likasinnade och samlandet blir då en social aktivitet. Denna uppfattning har under studiens gång till viss del stärkts, men även andra faktorer har visat sig betydelsefulla, exempelvis den historiska aspekten och känslomässiga motiv.

Kapitel 2: Metod, material & tidigare forskning

Jag har valt att använda mig av både litteratur som behandlar ämnet musiksamlade samt sju intervjupersoner som samlar på musik. Intervjupersonerna har antingen anmält sitt intresse själva då de hört om min studie (via Facebook eller samtal med bekanta), eller uppsökts aktivt av mig då jag på förhand vetat om att de samlar på musik. Två av intervjuerna har ägt rum på krogar i stan och en har genomförts hemma hos min far, då informanten är en bekant till honom. De övriga fyra intervjuerna har genomförts via mail. Jag har ställt *i princip* samma frågor till alla informanter, men de intervjuer som har genomförts via personliga möten har skiljt sig lite från mailintervjuerna då jag vid några tillfällen fått möjlighet att ställa följdfrågor eller bett informanterna att förtydliga något resonemang. Syftet med intervjuerna är att kunna relatera de svar jag fått av intervjupersonerna till tidigare forskning inom ämnet.

Litteratur som jag har valt är följande:

Sizing up record collections (Sexing the Groove: Popular Music and Gender, 1997) av Will Straw som behandlar ämnet musiksamlade och genus. Den ojämna könsfördelningen mellan män och kvinnor som samlar på musik är något som jag själv kommit att erfara i min jakt efter informanter, och tycks enligt Straw vara en utbredd tendens.

Samla, lagra, kasta. Musiksamlade i digitalt format (2009) är en studie av Ann Werner om tonårstjejjers musikbruk och i vår digitala tidsålder, med fokus på hur dessa tjejer tillförskaffar sig musik. Jag tycker att texten är intressant och relevant för min studie på så vis att den framhäver en annan sorts musiksamlade än det vi normalt sätt tänker på som just ”musiksamlade”.

Musikliv (2009) av Lars Lilliestam behandlar i ett kapitel vad människor gör med musik, och bland annat musiksamlade tas här upp. Dessutom behandlar Lilliestam i Musikliv andra viktiga aspekter så som musik och identitet, vilket jag anser vara av relevans för min egen studie.

Beyond the "high fidelity" stereotype: defining the (contemporary) record collector (2004) av Roy Shuker förmedlar på ett övergripande och nyanserat sätt bilden av den samtida skivsammlaren, föreställningar såväl som fakta. Shuker behandlar här skivsammlade som en identitetsmarkör, och detta är något som jag kommer att återknyta till längre fram.

Medier och människor i konsumtionssamhället (2002) har ett kapitel författat av Erling Bjurström

som behandlar samlandets motiv och praktiker; ”Samlarkretsar: I mediekonsumtionens marginaler. Bjurström behandlar både samlandet som brett begrepp och tittar närmare på olika slags samlande, exempelvis skivsamlande.

Informanterna

Informanterna är mellan 23-46 år, och samtliga har ett utpräglat musikintresse som tar sig uttryck genom exempelvis eget musikutövande och DJ:ing. Vissa utav informanterna har ett mer utpräglat samlarintresse än andra, och jag har medvetet valt att välja personer som är mer eller mindre aktiva i sitt samlande eftersom jag vill få med olika perspektiv på musiksamlande i min studie.

Sara är 28 år gammal och verksam journalist/DJ. Hon spelar musik både ute på klubb och i radio, och har ett stort musikintresse. *”Kollar man igenom mina plattor fattar man att det bor en gubbe i mig”*, säger Sara, när hon kommenterar sin egen skivsamling.

Emma är 26 år gammal, också verksam som DJ och klubbarrangör. Hon samlar på 78-varvare (”stenkakor”) och har en stark förkärlek till jazz med kvinnliga sångerskor samt kvinnliga vokalisterna från 40/50-talet. Som hon själv säger; *”Det säger väl en hel del om var jag hittar min feministiska inspiration.”*

Ricardo är 30 år och läser till journalist samtidigt som han jobbar som DJ och butiksbiträde i en klädbutik. Hans framhåller vikten av att hålla ett musikintresse levande och inte ”fastna” i en tonårsfas. Han anser själv att hans egen musiksmak är bred, men han har en särskild förkärlek till äldre soulmusik.

Martin är 46 år gammal och arbetar som stensättare. Han har nyligen gjort en utrensning i sin egen vinylsamling och gjort sig av med ”ungefär 1000 skivor”. Hur många skivor han har vet han inte, men han har samlat sedan 15-års åldern och det har alltid varit vinylerna.

Anton är 34 år och arbetar inom industri/produktion. Han samlar på vinylerna men vill inte gärna kalla sig själv för skivsamlare; *”Jag samlar inte på skivor, jag köper bara för att jag måste.”* Hans musiksmak är relativt snäv och centrerad främst kring noise, industri, punk och kraut.

Ville är 23 år gammal och arbetar bland annat som bokare. Han har ett stort musikintresse och

spelar själv i band. Ville tror att musiksamlade ofta kan uppfattas som en nördig hobby, men själv anser han att det handlar mer om ett starkt brinnande musikintresse.

Casper är 28 år och liksom Ville utövande musiker. Han betonar att hans samlarintresse avtagit lite med åren, men betraktar fortfarande sig själv som en skivsamlare.

Avgränsningar

Studiens omfattning har tvingat mig att begränsa antalet informanter till sju stycken. Jag har försökt täcka olika målgrupper inom ramen för vad jag anser vara genomförbart, samtidigt som grundtanken har varit att välja informanter som i någon utsträckning samlar på musik. Detta har gjort att jag fått göra en avvägning, där samlarintresset varit den faktor som fått väga tyngst i mitt urval. Därefter har jag försökt att inkludera både män och kvinnor i relativt spridda åldrar. Jag har valt att inte inkludera ungdomar (tonåringar) eller pensionärer eftersom att studien då skulle kräva ett större urval informanter än vad som är genomförbart sett till tidsramen.

Intervjuer

Intervjuerna har gjorts vintern 2013. Tre av intervjuerna har gjorts genom möten med informanterna (Ricardo, Martin och Anton) och de resterande fyra (Sara, Emma, Ville och Casper) har gjorts via mail. Att jag valt att göra på detta sätt beror på att jag velat testa och jämföra olika intervjuformat. De fysiska intervjuerna har tagit mellan 20-40 minuter. De frågor jag har ställt till mina informanter har utgått från en och samma mall, men vissa modifikationer har gjorts för att kunna appliceras på olika individer med olika samlarvanor. Följande frågor har dock ställts till *samtliga* informanter:

- När började du att samla på musik/skivor?
- Har du alltid samlat lika aktivt?
- Vet du hur många skivor du har?
- Organiserar du din samling efter något särskilt system?
- Letar du aktivt efter specifika skivor, eller köper du mest sådant som du kommer över av en slump?
- Finns det vissa skivor som du värdesätter mer än andra?
- Tycker du att din skivsamling säger något om dig som person?

Svaren som jag har fått har varierat i omfattning och olika perspektiv på samlandet har lyfts fram. Jag kommer längre fram under rubriken ”Intervjumaterial” att redogöra övergripande för varje enskild intervju.

Tidigare forskning

Erling Bjurström förankrar många av sina tankar kring samlandet i Walter Benjamins *Passagearbetet*;

”Samlandet är en form för att minnas praktiskt och bland ”närhetens” profana manifestationer den mest koncisa”, skriver Benjamin. Samlandet har en mnemoteknisk (minnesstödjande) funktion. Denna funktion tenderar att göra alla till samlare av självbiografiskt material, men manifesterar sig också i den museala hågkomsten av historien. I detta perspektiv antar samlandet närmast karaktären av ett slags allmänmänskligt beteende som syftar till att bevara minnet av den tid som flytt. Måhända har samlandet till och med en djupare grund i minnet än vad Benjamin tänkte sig.”¹

Genomgående i Bjurströms resonemang är just samlandets historiska betydelse, samt den självbiografiska aspekten. Bjurström citerar även stycken ur Nick Hornbys roman *High Fidelity* och pekar på hur beskrivningar av huvudpersonen Rob ”skriver sin egen självbiografi” genom sitt skivsamlande.²

Även Will Straw gör kopplingar till ovan nämnda romankaraktär när han redogör för sina tankar kring hur skivsamlandet kommit att bli en såpass mansdominerad aktivitet. Straw framhåller att skivsamlandet till skillnad från många andra specialintressen inte kan ses som någon typiskt ”nördig” aktivitet;

”Record collecting, nevertheless, is almost never irredeemably nerdsish. While canonical form of nerdishness take shape around domains of knowledge (such as computer science) which may only in special circumstances emerge as heroic or eroticised, there are lines of flight which easily connect record collecting to a variety of stances which are more easily recuperable. These stances include

---

1 E. Bjurström, ”Medier och människor i konsumtionsrummet”, 2002, s. 249.

2 E. Bjurström, ”Medier och människor i konsumtionsrummet”, 2002, s. 264.

hipness which, as discussed above, may draw sustenance from those skills which the cultivation of a collection may provide. Other such stances include the connoisseurship which furnishes historical depth to musical practice itself, and through which canons and terms of judgement take shape. Record collecting also converges with those anti-consumerist ethics which tie the collector's investment in the obscure to the bohemian's refusal of the blatantly commercial. Finally, with growing frequency, images of the collector circulate which cast him as adventurous hunter, seeking out examples of the forgotten or the illicit.³

Straw framhåller att det finns vissa aspekter av skivsamlandet som skapar ett "socialt rum" där främst män har valt att ta plats. Däribland omnämns begreppet homosocialitet som här syftar till att beskriva och definiera mäns relationer till andra män, samt varför män i viss utsträckning skulle föredra manligt sällskap och utbyte av andra män framför kvinnligt sällskap och socialt utbyte av kvinnor.

I kontrast till detta står Ann Werners text om tonårsflickors musikvanor, *Samla, lagra, kasta. Musiksamlade i digitalt format*. Werner noterade i sin studie att de flickor som samlade och lagrade musik i störst utsträckning var de som hade företräde till medietekniken i hemmet, och dessa flickor saknade bröder. De flickor som hade bröder kunde däremot uppleva att dessa bröder bidrog med mer musik, men flickornas eget lagerutrymme i hemmets datorer begränsades.

---

³ W. Straw, "Sizing up record collections" ("Sexing the groove"), 1997, s. 160.

Kapitel 3: Resultat

Intervjumaterial

I detta kapitel kommer jag att redogöra för de intervjuer som gjorts. De fysiska intervjuerna spelades in och transkriberades sedan av mig. De intervjuer som gjorts via mail utgick från ett frågeformulär som intervjupersonen själv fick fylla i. Under rubriken ”Intervjuer” redogjordes för de frågor som ställdes. Citat är här kursiverade.

Sara

Sara kommer från en familj där musik alltid varit ett centralt och viktigt inslag. Saras pappa samlade på vinylser och hennes bror gick tidigt i faderns fotspår, och Sara själv upplever att hon påverkats av detta. Hon började själv först att bry sig om skivor (då CD-skivor) i elva-tolvårsåldern, men samlare anser hon att hon blivit senare i livet. Sara säger att CD-skivan ”inte är så sexig” och mp3 är ju bara en fil, hon ville samla på någonting som man kan ta på. När Sara började jobba som DJ på klubbar hade hon en massa CD-R hemma, men dessa var mer till bruks än något värdefullt som hon samlade på. Vinylsamlare blev Sara först för två till tre år sedan, hon ville ha riktiga plattor med fina omslag och hon beskriver känslan som viktig, att skivorna helt plötsligt fick en annan betydelse.

Sara upplever att hennes samlande har utvecklats under åren och att det först nu, i och med vinylsamlandet, faktiskt är ett aktivt val att samla. Hon letar både efter specifika skivor till sin samling och ”impulsköper” skivor exempelvis för att de har ett fint omslag, när hon är ute och bläddrar i skivbackar på stan. Sara är inte säker på hur många skivor hon har, men hon tror runt tvåhundra plus ett femtiotal singlar. Hon organiserar inte skivorna efter något särskilt system men de skivor som hon brukar spela ute har hon i en särskild skivväska och den har hon bättre koll på.

Sara säger att det nog finns skivor som hon värdesätter mer än andra, men detta verkar främst bero på att skivan blivit inhandlad vid något speciellt tillfälle, eller skänkts till henne som present ”av någon gammal flamma”. Skivan får då ett affektionsvärde och blir ett minne som man kan lyssna på. Sara tycker att hennes skivsamling säger massvis om henne som person, men poängterar att en näst intill obefintlig skivsamling också säger någonting om en person.

”Kollar man igenom mina plattor fattar man att det bor en gubbe i mig. Samtidigt som musikhörden är allt annat än elitistisk och öppen för både skit, glättiga toner, disco, dunk och så en och annan klassisk ton. Typ.” – Sara

Emma

Emma började samla på skivor när hon var 16 år gammal och just hade införskaffat en grammofon från 40-talet. Hon ville helt enkelt lära sig mer om de skivor som hon kunde spela på den och började således att leta skivor. Formatet som hon samlar på är alltså 78-varvare (stenkakor), och har varit så sedan Emma började att samla. Emma upplever att samlandet har gått i perioder då hon samlat mer eller mindre aktivt, och en faktor som har varit avgörande i detta är ekonomin, men även intresset för samlande har varit större eller mindre i perioder. I början av sin samlarkarriär köpte Emma allt som hon kunde komma över, vilket bidrog till att hon hade massvis med skivor som bara stod och dammade. Skivorna är tunga, klumpiga och ömtåliga och att de tog upp så mycket plats gjorde att Emma fick sälja av en del, och efter detta har hon bara köpt skivor som hon verkligen velat ha och lyssna på.

Emma har skalat ner samlingen från över tvåhundra skivor till ungefär fyrtio i dagsläget. Hon flyttar runt mycket och det blir opraktiskt med en alltför stor skivsamling då. Hon har aldrig intresserat sig för att organisera sin skivsamling efter något särskilt system, utan förvarar de skivor hon lyssnar mest på längst fram.

De skivor som Emma värdesätter mest är ovanliga skivor, gärna med kvinnliga jazzsångerskor, och en av de första skivorna som hon införskaffade till sin samling eftersom att den är starkt kopplad till personliga minnen. Någon skiva är viktig för att den var extra svår att få tag i och hon fick leta länge efter den. Hon poängterar att de skivor som hon fått leta extra länge efter ofta känns viktigare än de som hon kommit över av en slump.

Emma tycker att hennes samling avslöjar att hon är en nostalgiker och hennes förhållande till vissa genrer, att hon känner stor kärlek till något som inte existerar längre, på samma sätt. Samlandet blir ett sätt för henne att ta fysiskt på denna genre.

”Jag har alltid funnit en girlpower i att lyssna på kvinnliga vokalisterna från 40/50-talet så det säger väl en del om var jag hittar min feministiska inspiration också.” - Emma

Ricardo

Ricardo har samlat på skivor så länge han kan minnas. Som barn samlade han på kassetter, som han fick i present av bland annat sin mamma. Sedan började han samla på CD-skivor och först var det mest hiphop som gällde, innan han upptäckte Nirvana. Han samlade sedan på CD-skivor under många år, fram till det att CD-skivan ”dog”, det vill säga blev daterad som musikbärare till fördel

för digitala format. Parallellt med CD-samlandet samlade Ricardo då även på vinyl.

För några år sedan blev dock vinylsamlingen stulen, då den förvarades i hans mammas källarförråd under en utomlandsvistelse, och efter detta slutade Ricardo att samla ett tag. Utöver vinylsamlingen försvann även en VHS-samling med gamla zombiefilmer och en reklamfilmsamling som Ricardo spelat in själv. Han säger själv att han har samlat på ”allt som man kan tänka sig.”

För ungefär tre år sedan bestämde sig Ricardo för att ta upp vinylsamlandet igen och nu ville han bygga en samling från grunden. CD-skivorna finns kvar och ligger nerpackade i ett källarförråd, och han säger att när han har mera plats ska han göra en utrensning där också. Han vill ha de skivor som gavs ut under CD-skivans storhetsperiod på CD, eftersom det var så musiken var tänkt att ges ut då. För Ricardo är skivor historiska dokument mer än musikärbärare, eftersom musiken ändå finns tillgänglig på internet.

Ricardo framhåller att skivor kan vara värdefulla för honom på olika sätt. Exempelvis en singel med soulsångerskan Ruby Andrews fick han vänta med att köpa eftersom att den var såpass dyr. När han slutligen beslutade sig för att köpa den oavsett pris så landade kalaset på 1900 kronor. En annan skiva som han letade länge och aktivt efter var Torkel Rasmussons ”Dagar Djur” som tycktes nästan omöjlig att få tag i. Han ringde till skivbolaget och frågade om de inte hade den i källaren, men fick aldrig något napp. Till slut hittade han den när han och **Sara** gick och bläddrade i skivbackar på Andra Långgatan för 199 kronor. Då blev den extra mycket värd för honom, eftersom den hade stått på önskelistan såpass länge och dessutom fann han den av en slump, och inte på ebay eller tradera. Sedan tycker han att Blonde on Blonde-skivan som han har förstapress på är extra viktig också, eftersom Bob Dylan är en av hans stora idoler. Det finns även skivor som han funnit av en slump, kanske köpt för att de har ett roligt eller häftigt omslag och sedan, när han kommit hem och spelat skivan, upptäckt att de varit ”guld”.

Ricardo har ett excel-arkiv där alla nyinköpta skivor förs in innan de hamnar i hyllan. Trots att han jobbar mycket som DJ ute på klubbar är det sällan som han tar med sina vinyl - ”*Bara om det är ett lugnt ställe.*” Han är rädd om skivorna och lägger såpass stora summor på sin skivsamling, och då vill han inte riskera att någonting förstörs om någon till exempel skulle spilla sin öl.

Ricardo poängterar att han lyssnar på alla sina skivor, och förutom att han lyssnar en gång på alla nya skivor som köps in så har han en pågående process där han ständigt lyssnar igenom hela sin skivsamling. Idag har han ungefär 500 vinyl, och ungefär 1600 CD-skivor som ligger nedpackade

hos mormor. Ricardo lyssnar även mycket på musik på nätet, då främst Spotify, och säger att han upptäcker mycket ny musik den vägen.

Martin

Martin började samla på vinyler när han var i femtonårsåldern. Han upplever själv att han samlade mera aktivt som tonåring och ung vuxen, och förutom skivsamlandet gick han mycket på konserter och spelningar under denna period. Han säger själv att han var rätt ”inskränkt” på den tiden, och syftar till att han bara lyssnade på en viss typ av musik. Han berättar en anekdot om hur hans farbror, som är en stor jazzfantast, introducerade jazzen i Martins liv när han var 15 år gammal. Tidigare hade Martin ansett att jazz var ”riktig skitmusik”, men farbrodern lyckades vinna över Martin när de avbetat ett antal jazzskivor. Numera vill Martin gärna kalla sig själv för allätare, och han nämner då genrer som just jazz, klassisk musik, reagge och punk.

Martin säger att han impulsköpte mer skivor när han var yngre, och då främst 60-70-talsmusik. När han väl fastnat för ett band är han noga med att ha en komplett samling. Idag upplever Martin att han köper musik mer medvetet, och oftast vet han redan på förhand vilken skiva han är ute efter. Han säger att nu släpps det mer musik på vinyl igen, vilket möjliggjort ett fortsatt samlande av modern musik. Martin äger ingen CD-spelare, och har aldrig ägt någon, men han har köpt CD-skivor tidigare när det mesta släpptes på just CD. Han spelade då sina CD-skivor genom en DVD-spelare inkopplad till TV:n. Exempelvis Cardigans är ett band som Martin gillar väldigt mycket, men han har bara fått tag i en skiva på vinyl och det var genom en personlig kontakt.

Martin tvekar länge när jag frågar om det finns vissa skivor i hans samling som han värdesätter mer än andra. Till slut säger han att det nog gör det, men det är bara för att han kanske gillar den gruppen, eller bandet lite extra mycket. Han poängterar att det aldrig handlar om pris eller att någon skiva är ovanlig, utan snarare om musiken. När Martin flyttade ihop med sitt ex så gjorde han sig av med ungefär 1000 skivor, och bjöd då in sin son med vänner att plocka till sig vad de ville ha ur skivsamlingen. Martin vet inte exakt hur många skivor han har idag, men beskriver det som ”några hyllmeter”. Han organiserar skivorna efter genre, och är noga med att spara alla plastfickor. Vid tillställningar som hemmafester är han även noga med att folk inte ska ”hålla på och pilla på skivorna”, eftersom att varje skiva har sin särskilda plats. Han säger att han är rädd om skivorna därför att han aldrig har fått några grejer (av sina föräldrar) utan alltid fått jobba ihop pengar och köpa det han vill ha själv.

Anton

Anton började samla på vinyler för ungefär fem år sedan. Tidigare har han köpt CD-skivor, men han ser inte dessa köp som ”samlade”. Han säger själv att samlandet går i perioder, och det handlar främst om planerade köp. Mycket av det han köper hittar han via nätet, exempelvis via olika skivbolag. Han säger själv att han främst letar efter ny musik, han tycker att han redan har tillräckligt med ”gammal” musik; – *Jag har redan Velvet Underground på Nice Price-CD.*

Ibland händer det att Anton köper musik på kassetter, men när jag frågar om hans CD-skivor hävdar han bestämt att detta inte är någon samling. Han säger, att egentligen samlar han inte på vinyler heller – *Jag bara köper för att jag måste liksom.* Enligt Anton finns den musik som han vill lyssna på ofta inte tillgänglig på nätet, och då måste han köpa den för att kunna lyssna på den. Tidigare har han laddat ner musik, men det gör han inte längre. En samlare för Anton är någon som går på skivmässor med inköpslista, och har specifika önskemål på press och bolag. Detta är en bild som Anton inte identifierar sig med. Han framhåller att musiken är det centrala när han själv köper skivor och detta gör att han har svårt att applicera begreppet ”skivsamlare” på sig själv. Han tycker dessutom att det finns mycket gammal musik som ges ut på nypressar, som låter jättebra – *Jag bryr mig inte om sånt.*

På frågan hur han vet vilken musik som är bra, det vill säga värd att köpa, svarar Anton att han litar på vissa skivbolag som brukar ge ut bra musik. Han säger sig gå mycket på intuition. Anton framhåller även att hans skivsamling är ”global”, och betonar att han gillar musik som är ”under radarn”. Han föredrar helt tydligt mindre bolag och som han säger ”ger ut intressant musik.” Han organiserar inte sin skivsamling och har ingen aning om hur många skivor han har: – *Ett par hyllor från IKEA.*

Ville

Ville började samla på skivor när han var runt tio år gammal. Han samlar både på vinyl och CD, men på senare år har samlandet centrerats mer och mer kring vinyl. Han tycker att formatet i sig är tilltalande, bland annat omslag och utformning är mer spännande än CD-skivans. Han upplever själv att samlandet intensifierats med åren; – *Det tog några år att hitta alla välsorterade skivaffärer och uppstylda webbshopper.*

Ville letar både aktivt efter specifika skivor och letar på måfå i skivbutiker. Han framhåller dock att det mesta införskaffas när han strosar i butiker och impulshandlar. Han har idag cirka

vinyl/nylsinglar, och ungefär 300 CD-skivor. Han har tidigare inte sorterat skivorna efter något särskilt system, men för ungefär ett halvår sedan så gjorde han slag i saken och sorterade allting i bokstavsordning. Ville säger att det var mycket tidskrävande och otroligt tråkigt att sortera alla skivor, men förmodligen värt besväret.

De skivor som Ville värdesätter mest är ofta sådant som getts ut i mindre upplagor, eller helt enkelt musik som betyder extra mycket för honom personligen. Den ekonomiska faktorn väger också in, som han säger, att vissa skivor har han fått betala mer för och därmed gjort en större investering. Ville framhåller att han är medveten om att skivsamlade kan uppfattas som en nördig och dyr hobby. Hans eget samlande grundar sig i ett genuint intresse för musik, och då har han valt att prioritera just denna hobby.

Casper

Casper började samla på skivor när han var runt nio-tio år. Han vill minnas att det första skivinköpet var antingen Dia Psalmas "Gryningstid" eller Nirvanas "Nevermind". Därefter eskalderade skivsamlandet, och idag har samlandet nästan avtagit helt. Först samlade Casper på CD-skivor, för att sedan alltmer gå över till att tanka mer mp3:or. Hans mamma leasade en dator från landstinget ungefär samtidigt som internet slog igenom, och därmed började Casper att fylla sitt eget mp3-bibliotek, främst med enstaka låtar. Först under gymnasietiden fick han verkligen upp ögonen för vinyl.

Casper upplever att samlandet har speglat hans allmänna konsumtionsvanor mycket tydligt, alltså intensifierats när resurserna har funnits och avtagit när resurserna minskat. Han säger även att han aktivt försökt att disciplinera sig och köpa mindre då han i perioder ifrågasatt samlandet, men samtidigt har det funnits andra perioder då samlandet betytt mer och då har det trappats upp. Casper har främst riktat in sig på genrer när han letat musik snarare än enskilda artister, och det har varit olika genrer i olika perioder.

Han har aldrig räknat sina skivor utan mer sett skivorna som ljudbärare, tillgängliga för honom att bruka efter behov. Skivor som han värdesätter mer än andra är ofta förknippade med minnen, och dessa minnen är inte fristående utan direkt relaterade till den betydelse som skivan i sig själv en gång haft för honom. Han säger själv att han på ett sätt konstruerat och återskapat sin egen identitet med hjälp av sin skivsamling. Alla upptäckter och fascinationen för olika genrer har guidat honom mot något som han upplever som en slags sanning; – *Det är detta jag byggt min skivsamling runt.*

Kapitel 4: Diskussion

Jag tänker börja med att belysa den problematik som själva begreppet ”skivsamlare” tycks ge upphov till, eftersom definitionen visat sig vara en aning komplex. Mina informanter samlar alla på musik i någon form, men har väldigt olika samlarvanor och synsätt på hur man bör definiera en skivsamlare. Vissa tycks anse att det är självklart att man som skivsamlare har ett visst förhållningssätt till musik och skivor, att man lägger stora summor pengar på ”ovanliga” skivor och besitter stor kunskap om exempelvis skivbolag och skivutgivning. Detta är uppfattningar som tycks mer eller mindre etablerade, och kan till viss del ha sin grund i populärkulturella fenomen så som skönlitteratur och film. Detta skulle då exkludera andra grupper, som ändå konsumerar skivor i någon utsträckning.

Några av mina informanter tar upp ekonomiska tillgångar som en förutsättning för samlande. Erling Bjurström väger även in dessa faktorer i sin text om samlande, eftersom samlande i de allra flesta fall innebär någon form av konsumtion (förutsatt att du inte samlar på exempelvis kottar eller någonting annat som går att hitta och förvärva utan ekonomiskt svinn). Skivsamlande kan i vissa fall anses vara en dyr hobby, och detta är även något som flera utav mina informanter konfirmerar. Samtidigt tycks det finnas ett motstånd mot ekonomiska motiv bland skivsamlare, och istället framhålls känslomässiga motiv ofta som en mer acceptabel drivkraft för samlandet;

”För Victor är det motiven bakom samlandet som definierar den genuine skivsamlaren. Men Victor framhåller också att den genuine samlaren särskiljer sig genom den styrka med vilken dessa motiv manifesterar sig i hans beteende och som i vissa fall kan närma sig rent maniska former, som exempelvis bland de skivsamlare som ”nästan [kan] döda för en viss nyans på ett bildomslag som dom inte har.” [...] Victor pekar också på att genuina samlare inte styrs av ekonomiska motiv eller profitintressen.”⁴

Många av mina informanter tar upp känslomässiga aspekter när de pratar om de skivor som är speciella eller extra värdefulla. Endast två av informanterna (Ricardo och Ville) väger här in ekonomiska faktorer. Minnen är ett frekvent återkommande tema här, vilket är intressant bland annat ur ett samlarhistoriskt perspektiv. Som påpekades under rubriken ”Tidigare forskning” har Erling Bjurström även sett till denna aspekt av samlandet, och framhåller att samlandet både tar sig

---

⁴ E. Bjurström, ”Medier och människor i konsumtionsrummet”, 2002, s. 274.

uttryck som minnesstödjande funktion samt ett slags historiebevarande. Jag vill här föreslå att skivsamlande kan ses både som minnesstödjande, eftersom den fysiska skivan och musiken kan vara starkt förknippade med personliga upplevelser, och dessutom som historiskt dokument. Ricardo nämner just detta historiebevarande som den huvudsakliga drivkraften för hans eget samlande, och även Emma är inne lite på samma spår när hon säger att samlandet blir ett ”sätt att ta på” något som hör till det förflutna.

Gemensamt för mina informanter är ett stort och brinnande musikintresse. Detta tycks, föga förvånande, generellt sätt gälla skivsamlare i bred bemärkelse, och bekräftas även i citatet ovan. Som skivsamlare finns det ”finare” motiv, exempelvis känslomässiga eller nostalgiska, och ”ofina” motiv som ekonomisk vinst. Jag har själv inte stött på någon skivsamlare vars samlarintresse främst styrts av ekonomiska motiv, och jag kan föreställa mig att det finns betydligt mer vinstdrivande hobbies som man kan ägna sig åt om ekonomisk vinst är samlandets huvudsakliga mål. Däremot väger några utav mina informanter in ekonomiska tillgångar som en grundläggande förutsättning för samlande. Ricardo nämner att det finns skivsamlare med betydligt större ekonomiska tillgångar än han själv, och dom ”kan han inte tävla mot.” En annan grundläggande förutsättning för samlandet tycks vara utrymme, och några utav informanterna bekräftar att de fått göra sig av med skivor på grund av utrymmespraktiska skäl.

Om vi ser till könsfördelningen bland informanterna så är fem av de personer som medverkat i min studie män, och endast två kvinnor. Dessa kvinnor fick jag aktivt söka upp och fråga personligen om de inte kunde tänka sig att ställa upp, då endast män anmälde sig frivilligt när jag postade en allmän förfrågan via Facebook. Att kvinnor tycks vara i minoritet i dessa sammanhang framgår också tydligt i den litteratur jag valt att undersöka närmare. Detta är något som bland annat Will Straw belyser i sin text som jag valt att citera ur under rubriken ”Tidigare forskning”. Begreppet homosocialitet tas här upp som en möjlig förklaring till varför män i såpass stor utsträckning dominerar i dessa samlarkretsar;

”And yet, it might be argued, the nerdish homosociality of those who collect popular music artefacts is as fundamental to the masculinism of popular music as the general valorisation of technical prowess and performative intensity more typically seen to be at its core.”⁵

---

5 W. Straw, ”Sizing up record collections” (”Sexing the groove”), 1997, s.163.

Straw bekräftar här att det finns en mansdominerad kultur uppbyggd kring populärmusik, och den manifesterar sig inom samlarkretsar likväl som i andra sammanhang. Han använder även begreppet ”nerdish”, och just de aspekter av skivsamlandet som kan ses som ”nördiga” är otvivelaktigt nödvändiga att diskutera. Ofta ses djupgående kunskap inom ett snävt eller specifikt område som en nördig kvalitet. Populärmusik är dock såpass ”hippt” att fördjupade kunskaper relaterade till området innebär en viss status.

Om vi ser till Ann Werners studie om tonårsflickors musikvanor och fildelning av musikfiler märker vi även här att de flickor som hade bröder fick mer begränsad tillgång till hemmets teknik så som datorer. Det går även att dra en parallell mellan den musiktekniska diskursen och samlardiskursen, som båda tycks domineras av män eller pojkar. Man kan då diskutera om den homosociala faktorn spelar in, och främjar en slags manskultur som kvinnor eller flickor upplever som mer otillgänglig, eller exkluderande. Viktigt är också att poängtera, att när jag sökte efter informanter till min studie specificerade jag aldrig begreppet ”skivsamlare”, och detta kan givetvis ha bidragit till att enbart män hörde av sig och ville delta. Mitt enda grundkrav var från början att du som informant i denna studie konsumerar musik, eller skivor i någon utsträckning. Under studiens gång har det dock blivit alltmer tydligt för mig att det finns många andra egenskaper som appliceras på och associeras med just skivsamlande, och om det egna samlandet inte överensstämmer med bilden av en ”skivsamlare” så kanske man inte betraktar sig själv som en sådan, trots att man köper skivor.

Även Roy Shuker upplevde en ojämn könsfördelning när han intervjuade skivsamlare till sin studie. Han framhåller att samlande i bred bemärkelse inte är någon typiskt manlig aktivitet, men att just skivsamlande ofta uppfattas som en manlig aktivitet.⁶ Detta kan ses som ett resultat av att den populärmusikaliska diskursen inom olika områden domineras av män, vilket syns i diverse statistiska mätningar när man bland annat har tittat på vilka som är anställda och verkar inom musikäringen (ett exempel: <http://www.dn.se/kultur-noje/musik/mannen-har-makten-over-musiken/>). Samlande som brett begrepp främjar dessutom en slags sluten gemenskap med andra samlare, där man utbyter kunskap, erfarenheter och skapar en egen slags terminologi. Om vi då ska återknyta till den homosociala aspekten och sociala rum där män tycks dominera till antalet, kan detta möjligtvis ses som ett uttryck för att män väljer att socialisera med andra män framför kvinnor. Detta bör inte ses som någon definitiv sanning, men är värt att väga in som möjlig aspekt.

Behovet att samla tycks bero utav många olika faktorer, men de som nämns mera frekvent är bland

---

⁶ R. Shuker, ”Beyond the ”high fidelity” stereotype: defining the (contemporary) record collector, 2004, s. 314.

annat behovet att äga, att förvärva kunskap, strävan efter att skapa någonting fullständigt, att ”återskapa” sig själv eller bilden av sig själv och skapa mening. Som meningsskapande praktik manifesterar sig samlandet genom att ”fylla ett tomrum” i människors liv, som tidsförströelse eller genom att fullständigt uppsluka samlaren i olika samlarrelaterade aktiviteter. Som framgår av Shukers text så fick samlandet under 1800-talet en helt ny innebörd för identitetsskapande hos den nya medelklassen, i och med kapitalistiska strömningar och konsumtionssamhällets framväxt i Europa och Nordamerika.⁷ Som nämnts tidigare är just ekonomi en betydande faktor för samlandet, och skivsamlande är här inget undantag.

Förutom de rent praktiska förutsättningarna som möjliggör ett samlande tycks det, för mig, som att romantiserande och upphöjande av objektet är återkommande hos mina informanter. Jag funderar över om detta inte går att koppla till bilden av en upphovsman som går att idolisera och upphöja, och kanske går detta att koppla till idén om verket (oeuvre). Michel Foucault menar att verket förutsätter en upphovsman, och syftar här främst till litteratur, men jag anser att dessa idéer mycket väl går att applicera på musik och musikaliska verk. Exempelvis; för att ett stycke musik eller en text ska uppfattas som ett verk, ”oeuvre”, är det nödvändigt med en upphovsman för att inte säga en förutsättning; det kan så att säga inte vara likgiltigt vem som säger si och vem som gör så – det måste bakom uttrycket finnas en upphovsman som garanterar dess status i den givna kulturen. Ett konstverk är ingenting utan sin upphovsmans signatur. Det är svårt eller rent av omöjligt att tänka sig ett samlande utan idén om verk och upphovsmän; ett sådant samlande är väl i teorin möjligt men skulle i så fall bara bestå av ett sammanhangslöst gitter av anonyma ljud och texter. Att diskursen har ett namn gör det enligt Foucault möjligt för oss att gruppera texter, klassificera dem, definiera dem, differentiera och kontrastera dem mot andra texter. Detsamma gör sig gällande för ett musikaliskt verk; att den har ett namn gör det möjligt för oss att gruppera, klassificera, differentiera och kontrastera det mot andra musikaliska verk.⁸

Pierre Bourdieu menar att vi förhåller oss själva till vår omgivning genom social kategorisering och begreppet ”kulturellt kapital” innefattar en persons förmåga att samtala och föra sig i miljöer där kultur anses vara ett betydande inslag.⁹ Inom samlarkretsar är det fullt legitimt att värdera och mäta objektens värden mot varandra, men det är även tänkbart att kunskaper kan komma att värderas utefter sin relevans, och att man inom den egna samlarkulturen på så vis skapar en slags hierarki. Det kulturella kapitalet skulle då här kunna representeras av mer omfattande kunskaper om

---

7 R. Shuker, ”Beyond the ”high fidelity” stereotype: defining the (contemporary) record collector, 2004, s. 313.

8 M. Foucault, ”What is an author?”, 1969, s. 2-5.

9 D. Broady, ”Kulturens fält: Om Pierre Bourdieus sociologi”, 1998 (internetlänk)

upphovsmän, utgivning och så vidare. Ett samlande där samlaren saknar kunskap om sina samlarobjekt kan ses som mindre genomtänkt, impulsivt och framför allt som mindre ”genuint”, då samlaren inte tycks uppvisa samma genomträngande intresse för sina samlarobjekt, eller som i detta fall, intresset för en upphovsman och musikskapare.

Ricardo uppvisar ett stort intresse för ”människan bakom musiken” när han nämner upphovsmän och artister vars verk har betytt extra mycket för honom personligen. Även Martin nämner bland annat Nina Persson som ett exempel på en artist vars musik och person är associerad med positiva egenskaper. Det blir i båda dessa fall tydligt att en skiva inte bara innebär njutbar musik för stunden, utan även en stark känslomässig anknytning till personen bakom musiken. Anton säger sig vilja ”stödja” mindre etablerade musiker och band genom att köpa deras skivor, vilket också indikerar en personlig anknytning. Objektet, i detta fall skivan, fungerar då som någonting större och mer betydelsefullt än enbart som ljudbärare. Skivan, musikbäraren, blir länken mellan konsumenten (skivsamlaren) och upphovsmannen (artisten).

Genom ett samlande som just skivsamlandet blir det även möjligt att förmedla en bild av sig själv, att säga någonting om sin identitet. Utöver att själva samlandet som aktivitet säger väldigt mycket om personen ifråga, så säger även de musikaliska verk som ingår i samlarens samling någonting. Jag försökte beröra detta ämne i mina intervjuer, och upplevde att många utav informanterna hade svårt att sätta fingret på vad detta skulle kunna vara. Sara var den enda som kom med ett konkret exempel på vad hennes skivsamling skulle kunna förmedla om henne som person – att det ”bor en gubbe i henne”. Även Anton svarade, om än något mer svävande, att hans skivsamling förmedlade bilden av honom som ”global” och att hans musiksmak var ”under radarn”. Trots att de flesta hade svårt att specificera exakt vilket budskap som den egna skivsamlingen kunde tänkas förmedla till en utomstående, så var samtliga informanter eniga om att någonting förmedlades.

Tillgänglighet är ett ämne som uppkom under några utav intervjuerna, men endast Anton säger sig köpa skivor för att underlätta sitt eget lyssnande. Ricardo menade tvärt om att nästan all musik finns tillgänglig på ett mycket bekvämare sätt via exempelvis Spotify. Det blir tydligt att två olika bilder av musikens tillgänglighet förmedlas här, och man kan fråga sig vad detta beror på. Givetvis kan det vara olika slags musik som åsyftas, men det framkommer inte tydligt i våra samtal eftersom att begreppet ”musik” aldrig specificeras. ”Musik som jag vill lyssna på” är den underförstådda meningen, och här upplever Anton att den inte finns tillgänglig via internet på samma sätt som Ricardo anser att den gör. I och med att tillgängligheten har ökat såpass drastiskt som den ändå har med internetjänster så som Spotify, är det oundvikligt att vårt förhållningssätt till musik förändras.

Samlandet av musik måste då övergå från ett slags funktionssamlade, till någonting annat. Givetvis slutar inte skivan att fungera som ljudbärare i och med att andra alternativ konkurrerar, men dess primära funktion kan möjligtvis skifta, och skivans konkurrenskraft tycks mer och mer övergå i ett slags historiebevarande som samlarobjekt.

Ricardo säger sig vilja ”äga skivan” när vi pratar om Spotify och att upptäcka musik på internet. Jag tänker mig att det är samma känsla som Erling Bjurström refererar till som ”förvärvandets rysning” när han redogör för ett stycke ur Passagearbetet. Han menar att begreppet i sig självt belyser samlandets affektiva sida¹⁰, och för mig tycks just denna aspekt av samlandet som den mest komplexa och svårfångade. Att ”äga skivan” innebär här någonting annat än fysisk tillgång till musiken, och att själva ägandet slår an eller ger upphov till känslan; förvärvandets rysning. Bjurström menar att denna känsla kan vara en utav samlandets främsta drivkrafter.¹¹ Ägandet blir då en viktig del inom en samlarkultur, där man bygger upp en samling med väl valda samlarobjekt. Att samla på någonting blir på sätt och vis att tilldela ett föremål större värde, eller att kategorisera olika föremåls olika värden. Inom den egna samlarkulturen råder viss konsensus gällande olika föremåls olika värden, men för en utomstående behöver samma objekt inte alls framstå som särskilt värdefullt (den ekonomiska aspekten är här inte inräknad).

Lars Lilliestan berör i sin bok Musikliv ämnet musiksamlade och identitet, och framhåller här att musiksamlade kan bli en stor del av en människas identitet.¹² Skivsamlade är också ett intresse som man kan dela med andra människor, och på så vis utbyta kunskaper och åsikter med varandra. Som nämnts tidigare kan samlade i bred bemärkelse ses som en slags ”kunskapssamlade”, och utbyte med andra människor skulle då främja detta kunskapssamlade. Inom den slutna kretsen som skivsamlade utgör kan man dessutom diskutera sådant som en utomstående inte är tillräckligt insatt i. Självfallet kan ett sådant umgänge där människor sammanstrålar med likasinnade kring ett gemensamt intresse både skapa meningsfullhet och fungera stimulerande.

---

10 E. Bjurström, ”Medier och människor i konsumtionsrummet”, 2002, s. 249.

11 E. Bjurström, ”Medier och människor i konsumtionsrummet”, 2002, s. 249.

12 L. Lilliestan, Musikliv, 2009, s. 127.

Kapitel 5: Sammanfattning & slutreflektioner

I denna studie har jag intervjuat sju personer, fem män och två kvinnor, som samlar på musik i olika fysiska format. Syftet har varit att ta reda på varför människor samlar på musik, och vilka de främsta drivkrafterna bakom ett skivsamlande kan vara. Mina informanter skiljde sig åt på många punkter, men det fanns även en del gemensamma faktorer, som ett stort och gediget intresse för musik. Några utav informanterna framhävde att typiskt samlarrelaterade aktiviteter så som organisering av den egna skivsamlingen var en viktig del av samlandet, medan andra inte organiserade sin samling alls.

Den något ojämna könsfördelningen bland informanterna beror på att betydligt fler män anmälde sitt intresse att delta i studien. Män tycks dominera dessa samlarkretsar rent generellt, och en möjlig förklaring till detta kan vara att män aktivt söker sig till sammanhang som är just mansdominerade då man upplever en social tillhörighet med andra män.

Faktorer som har visat sig väga in och påverka samlandets omfattning har varit bland annat ekonomiska och ett intensifierat intresse i perioder. Många utav informanterna tycks samla på skivor utav känslomässiga eller nostalgiska skäl, och de flesta har samlat sedan barndomen eller tidiga tonåren. Några har gjort uppehåll i perioder och flera har bytt format från CD till vinyl. Att vinyl är det format som dominerar går inte att frånsä. Vinylskivor beskrivs som mer tilltalande med sina stora, visuella omslag än till exempel CD-skivor.

En utav informanterna framhåller skivans betydelse som historiskt dokument, och menar att skivans främsta värde ligger just i detta. En annan informant ser skivorna främst som ljudbärare och köper skivor för att underlätta sitt eget lyssnande. Dessa två förhållningssätt till skivor och skivsamlande står i kontrast till varandra, och kan på sätt och vis representera två skilda ”ideologier”.

Det har även framkommit att olika motiv kan driva en skivsamlare. Vissa tycks lägga större vikt vid skivan som samlarobjekt, och detta innebär en hållning där själva förvärvandet är en viktig del i en samlarritual som exempelvis kan ta sig uttryck genom sortering och organisering av samlingen. Andra tycks samla utav nostalgiska skäl, och många framhåller hur de i ungdomen började att samla på musik och hur betydelsefull denna aktivitet har varit för ett identitetskapande.

Slutreflektioner

Min syn på skivsamlande har definitivt genomgått en radikal förändring i och med mitt arbete med denna studie. Jag var tidigare av uppfattningen att man som konsument av skivor per automatik definierade sig själv som skivsamlare, och det har nu blivit tydligt för mig att så inte är fallet. Jag har nu större förståelse för varför begrepp som ”nördighet” kopplas ihop med skivsamlande, något som jag tidigare höjt på ögonbrynen åt. Att det finns en samlarkultur kring skivsamlande som främjar kunskapssamlande och beror utav ett utpräglat specialintresse tycks vara den allmänna uppfattningen om skivsamlandets essens.

Att skivsamlandets fokus kommit att skifta något i och med musiktjänster på internet är något som flera utav mina informanter bekräftat. Exakt vad detta innebär är svårt att sätta fingret på, men kanske är det så att ett mer inbitet samlarbeteende främjas i och med visst bortfall. Att vinylen fått en sådan renässans tyder ju ändå på att människor fascinerats av skivan som historiebärare.

English summary

In this study, I have interviewed seven people, five men and two women, who collect music in different physical formats. The aim was to find out why people collect music, and what the main driving forces behind record collecting can be. My informants differed on many points, but there were also some common factors, like a large and genuine interest in music. Some of the informants stressed that typically collects-related activities such as organizing their own record collection was an important part of the collecting, while others did not organize their collection at all.

The slightly uneven gender distribution among the informants is due to the fact that far more men expressed an interest in participating in the study. Men seem to dominate these collector circuits in general, and a possible explanation for this may be that men actively seek out contexts that are male dominated as they prefer belonging to a social group with other men.

Factors that have been shown to weigh in and influence the collecting seem to be economic factors and an intensified interest in periods of ones life. Many informants seem to collect records out of emotional or nostalgic reasons, and most have collected since childhood or early adolescence. Some have made residence in periods and several have switched formats from CD to vinyl. The vinyl is the format that dominates and this fact can not be ignored. Vinyl records are described as more appealing than CD:s, with their big, visual album covers.

One of the informants emphasize the record's importance as historical document, and says that the record's main value lies precisely in this. Another informant sees the records primarily as sound carriers and buy records to facilitate his own listening. These two approaches to records and record collecting stands in contrast to one another, and may in some ways represent two different "ideologies".

It has also emerged that different motives may operate a record collector. Some seem to put more emphasis on the record as collectible, and this means a posture in which the acquisition is an important part of a collectors' ritual, such as can be expressed by sorting and organizing the collection. Others seem to collect out of nostalgic reasons, and many emphasize how they began to collect music when they were young and how important this activity has been for creating their identity.

Referenser:

Muntliga källor

Intervju med ”Ricardo”, 2013-11-13. Ljudinspelning och transkription finns hos författaren.

Intervju med ”Martin”, 2013-11-23. Ljudinspelning och transkription finns hos författaren.

Intervju med ”Anton”, 2013-11-29. Ljudinspelning och transkription finns hos författaren.

Mailintervjuer

Mailintervju med ”Sara”, 2013-11-15. Material finns hos författaren.

Mailintervju med ”Emma”, 2013-11-19. Material finns hos författaren.

Mailintervju med ”Ville”, 2013-11-20. Material finns hos författaren.

Mailintervju med ”Casper”, 2013-12-01. Material finns hos författaren.

Tryckta källor:

Bjurström, Erling (2002) ”Medier och människor i konsumtionssamhället”, Nora: Bokförlaget Nya Doxa.

Lilliestam, Lars (2009) ”Musikliv: Vad människor gör med musik – och musik med människor”, 2:a rev. Upplagan. Göteborg: Bo Ejeby Förlag.

Straw, Will (1997) ”Sizing up record collections” (Sexing the Groove: Popular Music and Gender), Abingdon, Oxon (UK): Routledge.

Internetkällor:

Broady, Donald (1998) Kulturens fält: Om Pierre Bourdieus sociologi

<http://people.dsv.su.se/~jpalme/society/pierre.html>

Dagens Nyheter

<http://www.dn.se/kultur-noje/musik/mannen-har-makten-over-musiken/>

Focault, Michel (1969) ”What is an author?”

<https://wiki.brown.edu/confluence/download/attachments/74858352/FoucaultWhatIsAnAuthor.pdf>

Shuker, Roy (2004) "Beyond the "high fidelity" stereotype: defining the (contemporary) record collector"

<http://www.audio.uni->

[lueneburg.de/seminarwebseiten/mediendiskurse12/material/Wax Trash & Vinyl Treasures.pdf](http://www.audio.uni-lueneburg.de/seminarwebseiten/mediendiskurse12/material/Wax_Trash_&_Vinyl_Treasures.pdf)

Werner, Ann (2009) "Samla, lagra, kasta. Musiksamlade i digitalt format"

<http://liu.diva-portal.org/smash/get/diva2:234119/FULLTEXT01.pdf>